

fot. Dzikie Studio

AGNIESZKA ALEKSANDRA BAR

Projektantka władająca szklaną materią.

Urodziła się w Sudetach, w regionie o bogatych tradycjach szklarskich. Wychowała się w domu, gdzie ważne miejsce zajmowało rzemiosło, wyrosła w przekonaniu że praca rąk ma dużą wartość i daje innym radość z używania. To przekonanie służy jej do dzisiaj.

Pociąga ją żar szklarskiego pieca. Traktuje tradycyjne techniki z szacunkiem ale i z przymrużeniem oka, często eksperymentuje by osiągnąć pożądaną wizualną metaforę. Tworzy krótkie serie i unikaty, w kooperacji z rzemieślnikami i ośrodkami szklarskimi w Polsce i zagranicą. Projektowała m.in. dla Puro Hotels, Antonius Caviar, Tre Products czy EXPO w Dubaju.

Kształciła się na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, gdzie obroniła dyplom na kierunku Wzornictwo: Projektowanie szkła (2007). Studiowała sztuki użytkowe na Academy of Fine Arts and Design w Bratysławie (2006) oraz w Technic University w Libercu (2004). Odbyła praktyki zawodowe w Hucie Szkła Krosno i nieistniejącej już Hucie Szkła w Tarnowie. Była współzałożycielką Grupy Projektowej WZOROWO (2009-2014) w ramach której wraz z Agnieszką Kajper i Kariną Marusińską prowadziła działania projektowe w obszarze szkła i ceramiki, projekty artystyczne i edukacyjne.

Stypendystka Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Uczestniczka prestiżowych wystaw i festiwali projektowych od 2008 roku, m.in.: London Design Festival, Salone del Mobile Milano, Paris Design Week, Vienna Design Week, Gdynia Design Days, Łódź Design Festiwal, Designblok. Laureatka Must Have, Dobry Wzór, Mazda Design Award 2019.

web www.agnieszkabar.pl

fb www.facebook.com/agnieszkabarglass

ig www.instagram.com/agnieszka_bar

“Jestem zafascynowana zjawiskami przyrody i naturą człowieka. W projektowaniu towarzyszy mi uważność i czułość, patrzę głęboko w oczy i słucham. Drażnię zmysły i umysły serwując w szklanych naczyniach pustkę dla refleksji. Tworzę obiekty i przedmioty z intencją, by wspierały nas w doświadczaniu życia, w budowaniu relacji z innymi i ze sobą samym, oraz aby pomagały nam odetchnąć w karmiącym stanie kontemplacji.”